

Enghraifft - Canfyddiadau a Thrafodaethau

Ar ôl dadansoddi'r data o drawsgrifiadau'r cyfweiliadau a data'r holiaduron, nodwyd pedwar thema allweddol o ganfyddiadau athrawon a dysgwyr Blwyddyn 3 o ddefnyddio 'Meddwl-Paru-Rhannu' fel offeryn Asesu ar gyfer Dysgu yn yr ystafell ddosbarth: (i) gwella lles emosiynol disgyblion; (ii) cynyddu ymgysylltiad a dealltwriaeth ddyfnach; (iii) hyrwyddo cynhwysiant; a (iv) hwyluso effeithiol.

1. Gwella lles emosiynol dysgwyr – y thema gyntaf a nodwyd oedd bod Meddwl-Paru-Rhannu wedi cyfrannu'n gadarnhaol at hyrwyddo lles emosiynol disgyblion pan gaiff ei ddefnyddio yn ystod gweithgareddau yn yr ystafell ddosbarth. Er enghraifft, yn ystod y cyfweiliadau grŵp, nododd Plentyn b, "Rwy'n hoffi trafod fy syniadau gyda ffrind gan fod hyn yn rhoi mwy o hyder i mi rannu fy ateb." Yn yr un modd, dywedodd Plentyn d, "Rwy'n fwy hyderus bod fy ateb yn iawn ar ôl ei drafod gyda fy ffrind ac yna gwrando ar atebion eraill yn y dosbarth." Mae hyn yn cefnogi damcaniaeth Vygotsky (1978) o'r Parth Datblygiad Proximal (ZPD), sy'n tynnu sylw at fanteision emosiynol a gwybyddol dysgu gyda chyfoedion cefnogol. Ar ben hynny, mae Gillies (2016) yn honni bod strwythurau dysgu cydweithredol yn helpu disgyblion i ddatblygu ymddiriedaeth a theimlad o ddiogelwch seicolegol, lle cafodd hyn ei adlewyrchu yn y ffordd y gwnaeth disgyblion yn yr astudiaeth hon ymlacio'n amlwg a chymryd rhan yn fwy parod yn ystod y cyfnod 'Pâr'. Atgyfnerthodd cyfweiliadau ag athrawon y canfyddiadau hyn. Esboniodd Athro 1 fod Meddwl-Pâr-Rhannu yn atal disgyblion rhag "teimlo'n ynysig" ac yn "annog rhyngweithio y tu hwnt i grwpiau cyfeillgarwch" (Atodiad 3). Mae hyn yn cyd-fynd â dadl Johnson a Johnson (2009) bod cydweithio strwythuredig yn gwella perthyn ac yn lleihau allgáu cymdeithasol. Roedd ymatebion yr holiadur hefyd yn adlewyrchu bod disgyblion yn well ganddynt drafod mewn parau nag ateb cwestiynau'n uniongyrchol yn yr ystafell ddosbarth, gyda 9 allan o 10 ymateb yn nodi eu bod yn well ganddynt Meddwl-Pâr-Rhannu na defnyddio ffyn loliops neu ddim codi dwylo.

2. Cynyddu ymgysylltiad a dealltwriaeth ddyfnach – yr ail thema a nodwyd oedd bod defnyddio Meddwl-Pâr-Rhannu yn cynyddu ymgysylltiad disgyblion yn eu dysgu. Disgrifiodd cyfranogwyr fod eu hymgysylltiad yn cynyddu pan oedd ganddynt gyfle i

drafod a chymharu eu syniadau a'u hatebion. Esboniodd Athro A fod “dysgwyr yn tueddu i wrando mwy oherwydd eu bod yn gwybod bod angen iddynt drafod eu syniadau a'u hatebion gyda'r grŵp ar ôl paru” tra bod Athro B wedi nodi bod “dysgwyr oedd yn amharod i rannu eu syniadau o flaen yr ystafell ddosbarth yn fwy tebygol o gymryd rhan yn y gweithgareddau paru a rhannu.” Nododd Athro C hefyd fod gofyn iddynt “feddwl eu hunain, yna trafod gyda chyfoed ac yna rhannu yn helpu i atgyfnerthu a chadarnhau eu dysgu.” Mae ail-ymgysylltu disgyblion yn cefnogi pwyslais Piaget (1952) ar ryngweithio cyfoedion fel gyrrwr gwybyddol ac ailstrwythuro, gan helpu disgyblion i gymodi gwahanol safbwyntiau a dyfnhau dealltwriaeth gysyniadol. Cefnogir hyn ymhellach gan Slavin (2014) sy'n honni bod dysgu cydweithredol yn cynyddu ymddygiad ar dasg a chymhelliant mewnol. Roedd ymatebion yr holiaduron hefyd yn adlewyrchu mwy o ymgysylltiad mewn gweithgareddau wrth ddefnyddio Meddwl-Paru-Rhannu gydag 8 o bob 10 o'r ymatebion yn nodi eu bod yn teimlo eu bod yn deall ac yn dysgu mwy mewn gwersi wrth ddefnyddio Meddwl-Paru-Rhannu. Mae hyn yn cyd-fynd â chanfyddiadau Hernando et al. (2023) sy'n dadlau bod trafodaeth gydweithredol yn annog disgyblion i fynegi a mireinio eu dealltwriaeth. Mae'r canfyddiadau hefyd yn dangos bod sgwrs yn yr ystafell ddosbarth wrth ddefnyddio Meddwl-Paru-Rhannu yn dod yn fwy pwrpasol ac yn gynhyrchiol yn academiaidd wrth i ddisgyblion adeiladu ar syniadau ei gilydd. Nododd Athro 2 fod ‘disgyblion yn aml yn mabwysiadu geirfa neu resymu partner yn ystod cyfnod rhannu'r dosbarth’, sy'n adlewyrchu cysyniad Mercer (2000) o “rhyng-feddwl” ac ymchwil Alexander (2017) ar addysgu deialog.

3. Hyrwyddo cynhwysiant – Y drydedd thema a nodwyd oedd bod Meddwl-Paru-Rhannu yn hyrwyddo cynhwysiant o fewn addysgu a dysgu. Nododd Athro 1 fod angen “syniadau pioden a magu hyder” ar ddisgyblion ag Anghenion Dysgu Ychwanegol (ADY) (Atodiad 3), sy'n cefnogi honiad Cohen et al (2018) bod rhyngweithio strwythuredig rhwng cyfoedion yn cefnogi arfer cynhwysol. Disgrifiodd Athro 2 Meddwl-Paru-Rhannu fel “offeryn asesu anffurfiol,” sy'n tynnu sylw at neges allweddol Black a Wiliam (1998) o gasglu tystiolaeth o ddysgu trwy sgwrs strwythuredig. Felly, gall y canfyddiadau hyn awgrymu y gellir defnyddio Meddwl-

Paru-Rhannu fel strategaeth asesu ffurfiannol effeithiol, gan alluogi disgyblion i brofi syniadau mewn lleoliadau risg isel wrth ganiatáu i athrawon gael mynediad at ddealltwriaeth amser real.

4. Hwyluso effeithiol – y thema olaf a nodwyd oedd hwyluso effeithiol a bod hyn yn allweddol i hyrwyddo defnydd effeithiol o Meddwl-Pâr-Rhannu wrth addysgu a dysgu ac fel offeryn asesu ar gyfer dysgu. Pwysleisiodd y cyfweiliadau ag athrawon unigol fod rhaid cynllunio Meddwl-Pâr-Rhannu yn ofalus, gan roi sylw i grwpio, amseru, a natur yr ysgogiad. Nododd Athro 1 y gallai ‘disgyblion â chyrhaeddiad uwch deimlo eu bod yn cael eu “tynnu i ffwrdd o’u dysgu eu hunain” pan gânt eu paru dro ar ôl tro â chyfoedion â chyrhaeddiad is (Atodiad 4). Mae hyn yn adlewyrchu canfyddiadau’r llenyddiaeth gan fod canfyddiadau Louie (2019) wedi nodi y gall grwpio sydd wedi’i gynllunio’n wael wanhau her i rai dysgwyr. Yn yr un modd, tynnodd yr ymatebion i’r holiadur sylw at gynllunio a threfnu parau’n ofalus fel ffactorau allweddol wrth sicrhau arfer effeithiol o ddefnyddio Meddwl-Paru-Rhannu. Mae Athro 3 yn pwysleisio’r angen am “hyblygrwydd a threfniadaeth” (Atodiad 3) wrth gynllunio defnyddio Meddwl-Paru-Rhannu mewn gwers. Mae’r canfyddiadau hyn yn cyd-fynd â llenyddiaeth sy’n awgrymu mai dim ond pan fydd athrawon yn modelu disgwyliadau’n benodol ac yn monitro rhyngweithiadau y mae dysgu cydweithredol yn llwyddo (Gilles, 2016). Mae’r canfyddiadau hyn yn awgrymu nad yw Meddwl-Paru-Rhannu o reidrwydd yn effeithiol yn ei hanfod a bod ei lwyddiant yn dibynnu ar benderfyniadau addysgeg bwriadol a hwyluso ymatebol gan athrawon.

I grynhoi, mae’r canfyddiadau’n dangos bod Meddwl-Paru-Rhannu yn cefnogi lles emosiynol, yn cynyddu ymgysylltiad a dealltwriaeth ddyfnach, yn hyrwyddo cynhwysiant, ac yn galluogi athrawon i asesu’r dysgu ac ymdrin â chamsyniadau yn ystod y gwersi. Mae’r canfyddiadau hefyd yn awgrymu bod cynllunio a threfnu gofalus cyn defnyddio Meddwl-Paru-Rhannu yn allweddol i lwyddiant y strategaeth fel offeryn addysgu ac asesu ar gyfer dysgu.